

II MIGRACIONS ACTUALS I EL SEU FUTUR

Àfrica, fa 250 milions d'anys. Un grup de humanoides salten dels arbres i es posen en posició vertical per poder cercar els aliments des de terra.

Durant anys dalt dels arbres havien evolucionat motivats per la necessitat de la recerca d'aliments i arribat el moment favorable fan el salt a terra en una posició vertical que físicament els permet adequar una nova estratègia de futur.

Àfrica tant a prop i tant lluny d'Europa té una població de uns 1200 milions de persones, més gran que tota la resta del món si li restem la Xina i India. Els que emigren són 80 o 90 milions. D'aquests, uns 70 milions migren a un altre país africà. Ens queden 20. D'aquest 20, els que van cap a Europa, el 94% migren legalment, segons dades de Frontex. O sia que els que veiem a les pasteres, al Mediterrani són una part molt petita.

No hi ha una invasió i és terrible que la idea de solució sigui impedir l'entrada dels africans a Europa, quan el que tindria sentit seria que Europa ajudés a l'Àfrica a integrar-se regionalment.

Per tot l'exposat, quines alternatives tenen, per tenir un futur i un projecte de vida al que tenen en l'actualitat? Probablement ni ha més d'un, ara us volem presentar esquemàticament una idea (no és una utopia, sinó possible realitat si es fes). Requereix un temps de 10 anys per a la realització i el concurs de territori, capital i treball.

Des de fa quelcom més d'una dècada les energies dites alternatives (vent i solar) són una realitat possible, fins al punt que en el temps actual són ja alternativa de canvi de l'energia fòssil (petroli).

Lo primer per capgirar la situació de la pobresa dels 1200 milions de persones africanes és subministrar fonts d'energia a lo llarg de tot el territori. La costa africana de la riba mediterrània, la atlàntica i la del Índic és de milers i milers de Km. Al llarg d'ella es poden instal·lar i posar en funcionament centrals eòliques i de vent que poden engegar plantes desalinitzadores d'aigua per l'ús agrícola i de boca i disposar de KW per desenvolupar indústries al servei de l'agricultura i d'altres .

El desenvolupament de l'agricultura sostenible és el primer pas per alimentar a la població i crear ocupació i treball. Paral·lelament una indústria per les eines agrícoles i fer escoles de formació en agricultura i alimentació, per la formació de tècnics i responsables.

Si es disposa de natura i de treball sols manca el capital en forma d'inversions. Però als inversionistes els atrau una compensació en interessos i una plus vàlua de la seva inversió com es lògic.

Aquest projecte no es basa en la especulació a curt termini sinó en la economia de producció i a 10 anys. La compensació seria molt superior a l'inversió especulativa i la renda obtinguda sostinguda en els anys per lo qual crearia bens i riquesa distributiva en la seva total població i els inversionistes.

El capital necessari està en els bancs privats del primer món, el banc central europeu, Banc Mundial, Fons Monetari, les persones mes riques del planeta, Estats, Administracions, Institucions privades o públiques, Inversionistes en general, etc.

Aquest projecte es pot posar en marxa a partit de col·laboracions en cada país, amb el suport dels tècnics de Nacions Unides i el control de auditoria dels inversors. Hauria de comptar en formació de tècnics en el camp i de control que la OIT podria subministrar, en quan a la política de salaris i preus dels productes serien adequats a una economia moderna

Els acords signats entre responsables de projectes, inversionistes amb els governs i administracions, a mes de les auditories de cada país han de controlar els moviments del capital i els diners a fi de que la corrupció sigui controlada i eliminada quan aparegui i si cal mitjan la creació de un Tribunal de Comptes creat expressament a nivell mundial en poders legislatius-executius.

Del LS 8 del papa Francesc destaquem les declaracions del Patriarca de Constantinopla Bartomeu (representant de 300 milions de cristians ortodoxos de l'Iglesia oriental) ens crida l'atenció sobre les arrels ètiques i espirituals dels problemes ambientals (la fam, guerres, manca de treball, canvi climàtic) que ens inviten a trobar solucions no sols en la tècnica sinó en un canvi de l'esser humà, perquè altrament afrontariem només els símptomes. Ens proposà de passar del consum al sacrifici, de l'avidesa a la generositat, del malbaratament a la capacitat de compartir, en un asceti que significa "aprendre a donar, sinó simplement renunciar

Els cristians, a més som cridats a "acceptar el món, com a manera de compartir amb Deu i amb el proïsme en una escala global i i mes petit detall de gra de pols del nostre planeta"

JUSTICIA I PAU SANT JUST